

Віднині на всіх українських землях, розділених віками, Галичині, Буковині, Закарпатській Русі й Наддніпрянщині буде єдина велика Україна.

Мрії, задля запровадження яких найкращі сини України боролися і вмирали, стали дійсністю.

22 січня 2008 року ми відзначаємо 89-ту річницю проголошення акту злуки Української Народної Республіки і Західно-Української Республіки та Дня Соборності України

День соборності України — це державне свято, яке було встановлено Указом колишнього президента України Л. Д. Кучми від 25 січня 1999 року. Ця подія відзначається щорічно 22 січня — у день проголошення 1919 року Акту Злуки. 22 січня 1918 р. Центральна Рада своїм IV Універсалом проголосила Українську народну республіку самостійною, незалежною, вільною державою українського народу. А 22 січня 1919 року відбулося об'єднання УНР і Західно-Української народної республіки

Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної консолідації, свідченням їх динамічної самоідентифікації, становлення політичної нації.

Ідея соборності українських земель набула державного статусу, в наступні десятиліття залишалась інтегральним чинником і чи не єдиним неконтроверсійним положенням програмних цілей усіх течій національно-визвольного руху. Акт Соборності надав завершеної форми самостійній українській державі, сприяв подоланню рудиментів федералізму в ментальності національної політичної еліти.

22 січня — День Соборності України

В. Г. ВОРОНКОВА, доктор філ. наук, професор, академік Української академії Політичних наук, академік Міжнародної академії наук вищої школи

СОБОРНІСТЬ - консолідація споріднених ідеологічних та суспільно-політичних рухів на певних об'єднаних засадах.

РУХ ЗА СОБОРНІСТЬ, тобто об'єднання українсько-етнічних земель у незалежній державі, особливо посилювся на початку ХХ століття. Великою історичною подією став **АКТ СОБОРНОСТІ УНР та ЗУНР 1919 р.**, проголошення якого відзначається щорічно 22 січня як **ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ**.

Важливим етапом у реалізації ідеї **СОБОРНОСТІ** стало возз'єднання західноукраїнських земель в єдиній українській державі у 1939 році. Процес формування нових кордонів України завершився після Другої світової війни 1939-1945, коли до УРСР увійшли також споконвічні українські землі -Північна Буковина і Закарпаття. В 1954 р. до складу України була передана Кримська область. Знаменною подією в історії української соборності стало проголошення суверенітету та створення самостійної держави - України.

Ідея Соборності знайшла своє закріплення в Акті проголошення незалежності України 1991 р. і Конституції України 1996 р. Прийнятий Верховною Радою України 24 серпня 1991 р. цей документ проголосив незалежність України і створення самостійної держави - України, що була проголошена неподільною і недоторканою і віднині на території України мають чинність виключно Конституція і закони України.

ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ - офіційне свято, що відзначається щорічно 22 січня. 1919 року у цей день на Софіївському майдані відбулася вселюдня маніфестація, в якій було проголошено Акт злуки і об'єднання Української Народної Республіки із Західноукраїнською Народною Республікою в єдину самостійну **СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ** державу. Встановлений указом Президента України від 21.01.1999 року.

Термін «**СОБОРНІСТЬ**» традиційно вживається в науковій та політичній практиці як відображення процесів згуртування споріднених ідеологічних

і суспільно-політичних рухів. Про це свідчить використання терміну «соборність» для визначення об'єднаних процесів і пов'язується з консолідаційними етнонаціональними процесами, становленням і розвитком **НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВНОСТІ**.

Сучасного змісту українська ідея соборності почала набувати в епоху нової і новітньої історії, під час національно-визвольних рухів, етнонаціональних консолідаційних процесів, розв'язання національно-державних питань. Центральними проблемами під час реалізації української ідеї соборності протягом багатьох століть виступали формування національної самосвідомості, об'єднання українських етнічних територій, які протягом тривалого часу були роз'єдані кордонами сусідніх держав (Росія, Польща, Литва, Австро-Угорщина, Румунія, Чехословаччина), створення незалежної держави.

Однак за нових умов реалізації ідеї соборності України постають і **НОВІ ПРОБЛЕМИ**, пов'язані передусім з теоретичним та методологічним осмисленням найважливіших факторів, що визначають механізм цього процесу. До практично-політичних чинників реалізації цієї ідеї в умовах демократизації слід віднести формування етнічної, міжетнічної та соціально-класової єдності України, збереження цілісності території держави, толерантне ставлення до всіх політичних партій, громадських рухів і угруповань, визнання єдиної, соборної української християнської церкви та уважне ставлення до інших релігійних конфесій, руху екуменізму виховання почуття патріотизму, любові до рідної землі, Батьківщини, доброчесності.

Соборність України - це об'єднаність, цілісність, неподільність суспільства й держави в Україні. Термін «соборність» у загальному розумінні означає єднання людей на основі толерантності, свободи, демократії, віротерпимості й культури в широкому розумінні цього слова, тобто культури політичної, моральної, правової, релігійної, атеїстичної, міжнародних відносин, демократії.

Соборність України має багато вимірів: соборність її землі; державності; громадськості; правової, політичної і громадянської культури,

Об'єднання мало і практично-політичний аспект, адже обидві держави потребували концентрації збройних сил та взаємної допомоги для захисту своїх територій від іноземного військового втручання, яке на той час набуло форми агресії. Об'єднання УНР і ЗУНР стало моделлю цивілізованого демократичного, неекспансіоністського збирання територій в єдиній суверенній державі. Етнонаціональна консолідація базувалася на таких базових принципах, як історичне самоусвідомлення спільності, ідеали свободи і незалежності, добровільне волевиявлення, опора на власні політичні й матеріальні ресурси.

Разом з ухваленням Універсалу про злуку УНР і ЗУНР Трудовий конгрес задекларував, що об'єднана УНР «не має й думки забрати під свою владу чужі землі». Важливим є й факт легітимності завершального соборницького процесу, який передував Акту Злуки. Ініціатори об'єднаних рухів — Українська Національна Рада та Директорія УНР — ще 1 грудня 1918 року уклали Предвступний договір про наміри об'єднати населення і території обох утворень в одній державі.

У січні 1919 року Українська Національна Рада у Станіславі прийняла ухвалу про злуку та надала повноваження своїй делегації завершити оформлення об'єднання двох держав. Об'єднуюча акція 1919 року залишила глибокий слід в історичній пам'яті українського народу. Свідченням того стали січневі події 1990 року, коли кризь трухляві ідеологічні лещата агонізуючого режиму ця пам'ять вибухнула енергією інтелігенції й виструнчилась живим людським ланцюгом, єднаючи Київ і Львів, Схід і Захід України.

*Начальник ОБВ
І. В. Марти*

духовності. Про соборність України у вищезазначеному розумінні так чи інакше мріяли і писали Б.Хмельницький, Т.Шевченко, І.Франко, В.Липинський, М.Драгоманов, М.Грушевський, В.Винниченко, про неї мріють сьогодні представники різних угруповань сучасної української інтелігенції.

Соборність землі - це духовне єднання всіх територій, які історично належали нашому народові, єдність і цілісність загальної території України, недоторканість її кордонів.

Соборність української державності означає, що Україна має свою єдину національну державу, яку створює сам народ як вільну, суверенну, демократичну, правову і соціальну. Тільки така держава здатна бути дійсно соборною.

Громадянська соборність — це єднання всіх громадян України незалежно від соціально-класової, етнічної й духовно-культурної незалежності, активна участь всіх верств населення і політичних сил у розбудові громадянського суспільства, яке мусить бути не тільки світським за своїми ознаками, а й цивільним і справді цивілізованим відповідно до кращих досягнень сучасної цивілізації; це відновлення історичної справедливості відносно репресованих історичних народів.

Духовна соборність України означає: єднання людей, гармонію індивідуальних і загальних цілей і прагнень; відповідальність особи перед суспільством і суспільства перед особою; засудження насильства; проголошення й дотримання рівності націй, їх права на вільний розвиток; осудження національного гноблення і національних утисків; засудження релігійної ворожнечі, міжцерковної боротьби і заклик до віротерпимості; проголошення пріоритету духовності над суто меркантильними інтересами; боротьба за моральну чистоту душі людини і народу; виховання любові до всіх людей доброї волі. У сучасній геополітичній і воєнно-стратегічній ситуації тільки при тісній взаємодії, співробітництві й взаємоузгодженості політики, яка базується на балансі інтересів і цілей, можна зберегти, зміцнити й удосконалити соборність усіх земель.

Давши слово - тримайся. Отже, заанансувавши статтю *асистента каф. ПЗАС Лариси КОЗАР* у грудні минулого року, ми пропонуємо читачам цю публікацію ...

Проблема розвитку молоді майже тожджна з проблемою розвитку суспільства, тому це питання стоїть чи не найпершим у списку завдань, що потребують нагального вирішення. Різноманітні соціальні організації безпосередньо займаються цим питанням. Та не тільки вони розуміють важливість виховання свідомої соціально компетентної молоді. Великі комерційні компанії, для подальшого свого розвитку, потребують молодих ініціативних робітників, щоб, як у професійному плані, так і за своїми людськими якостями задовільняли їхнім вимогам. Розуміючи це, вони беруть активну участь у різних проєктах, які спрямовані на підтримку талановитої молоді, не байдужої до свого майбутнього та майбутнього суспільства в цілому.

Не є винятком і всесвітньо відома в галузі інформаційних технологій корпорація INTEL. Об'єднавшись із UNDP-Україна, вони створили спільний проєкт „Соціальний розвиток молоді шляхом створення веб-спільнот та мереж трансляції знань”. Ідея проєкту – за допомогою соціально активного студентства навчити якнайбільше молоді користуватись сервісами Веб 2.0 для спілкування та обміну знаннями.

Першим етапом проєкту був відбір студентів до робочої групи. До Києва було запрошено 19 хлопців та дівчат, що навчаються у різних ВНЗ України на різних факультетах та спеціальностях. Попередньо у цих ВНЗ було проведено тестування, за результатами якого і обирались кандидати. Серед обраних вищих навчальних закладів опинилися і наша інженерна академія. За результатами тестування від ЗДІА обрано двох студентів – Ларкіна Віталія (IV курсу ФІТ) та Грушко Олександру (III курс того ж факультету). Олександра, окрім навчання за спеціальністю „комп'ютерні науки”, також бере активну участь у громадському житті академії. Вона є заст. голови комітету благодійності у сенаті ЗДІА. Віталій – один із найкращих студентів свого курсу за тією ж спеціальністю. Молодь спілкувалася між собою, обговорювала різноманітні проблеми, з якими стикається українське студентство.

Друга зустріч відбулася 15 жовтня, знову в Києві. Разом із студентами було запрошено й їхніх викладачів. INTEL та ПРООН організували в університеті ім. Тараса Шевченка триденний тренінг „Мережеві сервіси Веб 2.0 для розвитку соціально компетентної молоді”, на якому тренер освітніх програм корпорації INTEL Євген Патаракін розповів про такі технології Веб 2.0, як Блоги та Живі Журнали, Флікр та Ютуб, ВікіВікі та МедіаВікі, а також такі

розширення МедіаВікі сервісами Google, як Карти Гугл та Пошук Гугл всередині МедіаВікі. Студенти та їхні викладачі отримали неоціненний досвід створення власних інтернет-сторінок та блогів <http://www.livejournal.com/>.

Знову обговорювались проблеми молоді в Україні. Було вирішено до кінця листопада від кожного ВНЗ сформулювати одну з найбільш важливих проблем, створити реальний план її вирішення та описати все на Вікі.

Повернувшись додому, учасники довго не могли обрати тему свого проєкту. Адже не вирішених питань, що терміново потребують відповідей, багато й кожне з них по-своєму болюче. Вирішення знайшлося само собою. Хто, як не діти, є майбутнім країни, для кого, як не для дітей-сиріт, це майбутнє здається не надто перспективним у зв'язку з невеликим фінансуванням дитячих будинків та нестачею людської уваги до кожної дитини окремо?! Тому проєкт від Запорізької державної інженерної академії було присвячено БЛАГОДІЙНОСТІ, а точніше, проблемі духовної освіти дітей в дитячих будинках.

Проєкт має назву „Відкрий дітям світ книги”. Його метою є збір коштів та літератури для сирітських будинків. Та тільки цим проєкт обмежуватись не буде. Студенти виявили ініціативу не просто особисто, із рук в руки, віддати зібране дітям, а й провести з малечю цілий день, граючись, читаючи вголос книжки та обговорюючи враження від прочитаного. Також планується провести між дітьми міні-вікторину у формі коротких запитань та швидких відповідей. Звичайно ж будуть і захоплювальні призи. Коротко кажучи, це має бути корисно та цікаво водночас.

11 грудня до нашої академії приїжджали представники ПРООН в Україні Олена Локшина та Оксана Гарнець. Вони схвалили нашу ідею й пообіцяли підтримку в процесі її втілення в життя, а також запросили усю робочу групу ЗДІА 26 грудня до Києва на третій етап спільного з INTEL проєкту. Під час цього етапу планується проведення круглого столу серед ВНЗ-учасників. Кожен вищий навчальний заклад має презентувати проведену на даний час роботу та розповісти про свої плани на майбутнє.

Отже, будемо чекати на результати третього етапу спільного проєкту корпорації INTEL та UNDP Україна „Соціальний розвиток молоді шляхом створення веб-спільнот та мереж трансляції знань”, а поки що запрошуються всі бажаючі взяти участь у цьому проєкті. Звертайтеся до сенату ЗДІА в ауд.Л602 зі своїми ідеями розвитку проєкту, приносьте дитячі книжки для сиріт. Будь-яка допомога – матеріальна чи моральна цим дітям вкрай необхідна. Не залишайтеся байдужими до них.

.....

После сказанного

Я понимаю, что в «простом» ответе на мою статью, которая вышла в прошлом номере, меня пытаются представить неопытным первокурсником, который до поступления в глаза не видел никакой самостоятельности. В своей статье я посчитал неуместным указывать, что несколько лет посещал художественный кружок ДК ЗалК, участвовал в различных постановках, видел, как серьезно относятся к подготовке номеров. Очень много внимания уделяется подготовке технической стороны, всё репетируется N-е количество раз, для того, чтобы не было никаких накладок.

Я приношу свои извинения, за то, что я сравнил подготовку «Дебюта» (и как показалось некоторым, творчество всего Центра искусств) с профессиональными постановками и судил слишком строго. Ведь чтобы стать профессионалом, надо много времени посвящать своему роду деятельности, а студенты, в первую очередь, должны отдавать свое время учебе. Этим и объясняются все накладки, которые возникли при выступлениях начинающих. Дебют мог быть лучше, если бы была проведена хотя бы одна полноценная репетиция. На это я и хотел обратить внимание. И мне непонятно, почему «Port Arte» принял критику на свой счёт, ведь о нашем Центре искусств в статье не было ни слова.

По поводу моего неудачного участия, вынужден огорчиться: я не участвовал ни в одном номере от нашего факультета, а только лишь на нескольких репетициях заменил барабанщика.

В кругу моих друзей и знакомых, среди которых очень много профессиональных музыкантов, огромный вес имеет именно это слово — качество. Оно означает, что какой-либо трек хорошо отрепетирован, что музыка звучит профессионально, что запись будет на уровне и произведёт на слушателя должное впечатление. Я сам участвовал в нескольких хип-хоп-фестивалях, на которых и с худшим оборудованием добивались хорошего звучания. На SU – 07 в г. Киеве из 64 претендентов я занял второе место, и получил номинацию «Открытие города».

Теперь, думается, понятно, что я имею некоторый опыт в данном роде деятельности и что при написании своей статьи изложил хоть и излишне критичную, но объективную точку зрения. Я извинился, и надеюсь, что конфликт исчерпан.

Егупов Станислав, МН 07-1

Вітаємо “круглих” ювілярів січня:

1. **Бацунов Микола Опанасович**,
доцент ФвІС
2. **Остренко Віктор Сергійович**,
доцент ЕС
3. **Самійленко Євген Георгійович**,
доцент ГЕ
4. **Рудіч Анатолій Михайлович**,
асистент ПБМ
5. **Орешикова Валентина Олександрівна**,
швейцар УК
6. **Бойко Олена Леонідівна**,
зав. сектором бібліотеки
7. **Юренко Олексій Харитонович**,
зав. лабораторії каф. фізики
8. **Мурашова Любов Дмитрівна**,
маляр 3 р. РБД
9. **Юсупова Нейля Адибівна**,
редактор газети

